

Læsninger i romersk litteratur – en foredragsrække

Torsdag d. 19. januar 2017

Roar Gaardsø om Vergil og didaktisk poesi

Vergil er en svær størrelse i gymnasiet:

På den ene side er han den romerske forfatter - måske endda europæiske forfatter - med den største betydningshistorie. Skal eleverne kende en enkelt romersk forfatter, burde Vergil være det oplagte valg. På den anden side er han sprogligt vanskelig, indforstået i sine referencer og slet og ret kryptisk for den utrænede læser. Det kan være svært for eleverne at se, hvad Aeneiden 4 har med Homer at gøre.

Så hvad gør man? Foredraget undersøger et par bud på Vergil i oldtidskundskabsundervisningen uden for Aeneiden.

Torsdag d. 2. marts 2017

Søren Hindsholm om Quintilian

Oplægget vil handle om første halvanden bog af Quintilians værk om talerens uddannelse. Det er den del hvor Quintilian skriver hvordan den kommende taler skal opdrages og uddannes i skolen, og hvilke skolegang han skal have. Dvs. oplægget handler ikke om retorik, men om pædagogik og curriculum. En del af foredraget vil være en diskussion af hvordan man oversætter Quintilians noget svømmende latin. Man kan evt. se på <http://www.quintilian.dk/> og www.quintilian.dk hvis man har lyst til at forberede sig mentalt.

Torsdag d. 16. marts 2017

Hans Balling om Lukan

Lukan (Marcus Annaeus Lucanus 39-65), Senecas nevø og stoiker som han, er den store outsider i den klassiske litteratur skønt Dante rangerer ham med Homer, Horats, Vergil og Ovid. Det hænger sammen med hans og hans værks oppositionelle karakter. Først var han ven med kejser Nero, digterkollegaen, men så ragede de uklar, og Lukan deltog i den pisoniske sammensværgelse mod tyrannen, hvilket kostede ham livet. Hans epos om den romerske borgerkrig mellem Cæsar og Pompejus (De bello civili), som også kaldes Parsalia efter det afgørende slag ved Parsalos i 48 f. Kr., er blevet kaldt en anti-Æneide. Til forskel fra Vergils højpoetiske, mytiske, nuancerede og ambivalente, men opbyggelige, pastiche har vi her at gøre med et retorisk manieret, filosofisk og politisk eksplicit, historisk og dystopisk forfaldsepos. Her er det ikke den glørværdige fortid der fejres, men broderstriden og tabet af den republikanske frihed der begrædes. Vi skal se eksempler på dette og undersøge hvilke didaktiske muligheder Lukans oppositionelle position åbner op for i forskellige typer af forløb.

Torsdag d. 27. april 2017

Simon Laursen: “Horats – ikke for fastholdere”

Horats er en af de hyppigst citerede, men mindst læste forfattere. Det skyldes, at både hans måde at udtrykke sig på og det, han siger, er vanskeligt at få helt fat på. Det virker meget fyldt af selvmodsigelser. Til oldtidskundskab egner hans heksameterdigte - *satirer* og *breve* - sig bedst, men vi vil også kaste et blik på hans lyrik, der var hans store stolthed.

Det er endnu ikke klart, hvilke tekster der vil blive lagt vægt på, men man kan jo begynde med *satire* I 1 (nyoversat på http://klassisk.ribe.katedralskole.dk/personer/horats/serm_1_1.htm).